Где єсть святіший папеж той,
Что в мітрі, в ризі златошитій,
Носил епітрахил святой,
Той, что когди бивал сердитий,
Бил ним диявол в шию битий?
І он, і служка — до пори
Живет і будет в пил заритий,
Ох, все розносять проч вітри!

Где нині цареградский цар,
Той імператор златорукий,
Где честний Франції владар,
Перевишаючий всі дюки?
Он на хвалу Господной муки
Здвигал святі монастири,
Всі слушали єго науки, —
Ох, все розносять проч вітри!

А где Дофін з Кгреноблю, з В'єн,
Храбр і розумен? Где панове
З Діжону, з Долю і з Сален,
Где найстарійнгі їх синове,
Где товариство їх войскове,
Пахолки їх для трубной гри?
Чи всяк вина напился повен?
Ох, все розносять проч вітри!

І принцом смерть суждена срога,
Хоть стіни когтями дери,
Живущим всім єдна дорога, —
Ох, все розносять проч вітри!